

El mes de març de l'any 1939 la Guerra Civil espanyola va acabar al Port d'Alacant. Quan hi salpà el mític vaixell "Stanbrook" quedaren atrapades als molls unes catorze mil persones que s'havien destacat en la defensa del règim legítim i constitucional de la Segona República espanyola, i en contra de la sublevació militar recolzada per les potències feixistes. Quan hi arribaren les tropes italianes, sota el comandament de Gastone Gambarà, aquelles persones van haver d'abandonar aquest darrer territori lleial a la República i, fets presoners, foren portats, els uns, a un camp d'ametllers situat entre la Goteta i Vistahermosa, i d'altres, tancats als castells de Santa Bàrbara i de Sant Ferran, a la plaça de Bous, en alguns cinemes, a l'Escola de Cecs i al Reformatori d'Adults. Al Camp dels Ametllers, els presoners republicans van romandre durant cinc o sis dies en unes condicions penosíssimes, sense quemenjar i quasi sense aigua per a beure, fins que foren traslladats a diverses presons i, sobre tot —amuntegats en vagons de tren de mercaderies— al camp de concentració d'Albatera.

Ara que ja han passat setanta anys d'aquells tràgics esdeveniments, la Comissió Cívica d'Alacant per a la Recuperació de la Memòria Històrica vol donar a conèixer al món sencer —ja que és un fet la importància i la transcendència del qual és universal— la tragèdia d'aquells inermes defensors de la llibertat i de la democràcia en aquells darrers dies de la república espanyola. Per a això ha preparat una sèrie d'actes amb què recordar aquells fets i aconseguir que es duguen a terme les seues propostes d'instal·lació d'un monument —una escultura d'Eusebi Sempere— al Port d'Alacant, i d'un "Memorial" al Camp dels Ametllers, propostes que segueixen pendents d'autorització per part dels poders públics. D'aquesta manera s'intenta reparar una antiga injustícia, compensar una història manipulada, combatre contra l'oblit, saldar, en fi de comptes, un deute moral que la democràcia espanyola segueix tenint amb els qui van defensar una Espanya tolerant, pacífica, culta i solidària, i van mantenir aquesta idea d'Espanya lluny de les seues terres, en els tristos anys de l'exili, amb tota la dignitat possible.

Per tal d'aconseguir recuperar i dignificar aquests "llocs de la memòria" de la Segona República espanyola, demanem la col·laboració de les institucions públiques, com també d'aquells ciutadans que, preocupats pel manteniment, per la consolidació i per l'ampliació de la democràcia, són conscients que aquesta mai no es pot construir sobre l'oblit.

Nom y Cognoms	DNI	Signatura	País ó ciutat

